

Ady Endre háborús versei

„SOHSE VOLT MÉG KISEBB AZ EMBER”

Javasolt feldolgozási idő: 30 perc

Olvasd el Ady Endre Emlékezés egy nyár-éjszakára és Weöres Sándor Ady szelleme mondja című versét! Keresd ki és nevezd meg azokat a motívumokat, amelyek mindkét versben szerepelnek! (Próbáld legalább öt közös motívumot találni!)

Ady Endre: Emlékezés egy nyár-éjszakára

Az Égből dühödt angyal dobolt

Riadót a szomorú Földre,

Legalább száz ifjú bomlott,

Legalább száz csillag lehullott,

Legalább száz párta omolt:

Különös,

Különös nyár-éjszaka volt.

Kigyúladt öreg méhesünk,

Legszebb csikónk a lábát törte,

Álmomban élő volt a holt,

Jó kutyánk, Burkus, elveszett

S Mária szolgálónk, a néma,

Hirtelen hars nótákat dalolt:

Különös,

Különös nyár-éjszaka volt.

Csörtettek bátran a senkik

És meglapult az igaz ember
S a kényes rabló is rabolt:
Különös,
Különös nyár-éjszaka volt.
Tudtuk, hogy az ember esendő
S nagyon adós a szeretettel:
Hiába, mégis furcsa volt
Fordulása élt s volt világnak.
Csúfolódóbb sohse volt a Hold:
Sohse volt még kisebb az ember,
Mint azon az éjszaka volt:
Különös,
Különös nyár-éjszaka volt.
Az iszonyuság a lelkekre
Kaján örömmel ráhajolt,
Minden emberbe beköltözött
Minden ősének titkos sorsa,
Véres, szörnyű lakodalomba
Részegen indult a Gondolat,
Az Ember büszke legénye,
Ki, íme, senki béna volt:
Különös,
Különös nyár-éjszaka volt.
Azt hittem, akkor azt hittem,
Valamily elhanyagolt Isten
Életre kap s halálba visz
S, íme, mindmostanig itt élek

*Akként, amaz éjszaka kivé tett
S Isten-várón emlékezem
Egy világot elsüllyesztő,
Rettenetes éjszakára:
Különös,
Különös nyár-éjszaka volt.*

Weöres Sándor: Ady szelleme mondja

*«Félig-mondott, babonás álmok
forogtak bennem szakadatlan,
rémek kolompja volt a nyelvem,
míg főzött egy iszonyu katlan
halotti torra, csemegének.*

*Még sustorogtam benn a Tálban,
méltóan az inyenci kegyre:
siess már jóllakni belőlem,
mert hülök egyre, hülök egyre,
kutyáké a hideg maradék.*

*Holtan is élve hirdetem még:
ujjat se mozdíts, mert hiába,
de másodszor is meghalok én
és holmi új, szent bibliába
ássák el kihült igéimet.*

*Lakj jól belőlem repedésig,
mert soká nem lesz lakzi, légyott,
még tor se: ha éhesen maradsz,
visszakéred a maradékot
a rád-vicsorító Ebektől.*

*Boraitok elsavanyodnak,
elkeserednek mind a kertek,
a tulajdon házatok alján
bolyongtok mind, csupa kivertek,
még holttestem is belesajdul.*

*Énrám pedig vigyázni fognak,
hogy rólam tisztesség ne essék:
idők gyomrában hült-mereven
alszom majd, mint új Ó-Szövetség,
kiterítve, szent ravatalon.»*

